

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 260/04-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 1. decembra 2004 predbežne prerokoval sťažnosť Mgr. J. D., bytom K., zastúpeného advokátom JUDr. Z. K., K., vo veci porušenia jeho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom ministra vnútra Slovenskej republiky a jeho rozhodnutiami sp. zn. SPC-694/1-2002 zo 17. decembra 2003 a sp. zn. KM-34/PK-04 z 18. marca 2004 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Mgr. J. D. **o d m i e t a** pre nedostatok právomoci.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 24. mája 2004 doručené podanie Mgr. J. D., bytom K. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. Z. K., K., označené ako „*Sťažnosť proti porušovaniu základných práv upravených Ústavou Slovenskej republiky a ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky*“. Zo sťažnosti vyplynulo, že sťažovateľ ňou namieta porušenie čl. 46 ods. 1

Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) ministrom vnútra Slovenskej republiky (ďalej len „minister vnútra“).

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol:

„Personálnym rozkazom Ministra vnútra SR (ďalej len MV SR) zo dňa 17. 10. 2002, číslo 297, bolo rozhodnuté o mojom prepustení zo služobného pomeru príslušníka PZ podľa § 192 ods. 1 písm. c) zákona č. 73/1998 Z. z., pretože som svojím konaním zvlášť hrubým spôsobom porušil služobnú prísahu a služobnú povinnosť s tým, že moje ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby...“

Proti tomuto personálnemu rozkazu som podal rozklad, ktorý bol MV SR prijatý v zákonnej lehote dňa 15. 11. 2002...

Rozhodnutím MV SR zo dňa 23. 1. 2003 pod č. p.: KM-219/PK-2002 bol rozklad zamietnutý a napadnuté rozhodnutie potvrdené, pričom sa argumentovalo tými istými skutočnosťami ako v pôvodnom rozhodnutí s tvrdením, že žalobca jazdil pod vplyvom alkoholu.“

Sťažovateľ požaduje, aby ústavný súd vo veci rozhodol nálezom:

„Rozhodnutím Ministerstva vnútra SR č. p.: SPC 694/1-2002 zo dňa 17. 12. 2003 o zamietnutí obnovy konania vo veci prepustenia sťažovateľa zo služobného pomeru príslušníka PZ a rozhodnutím Ministerstva vnútra SR č. p.: KM-34/PK-04 zo dňa 18. 03. 2004 o zamietnutí rozkladu a potvrdení napadnutého rozhodnutia, podaného sťažovateľom proti rozhodnutiu Ministerstva vnútra SR č. p.: SPC-694/1-2002 zo dňa 17. 12. 2003 o zamietnutí obnovy konania vo veci prepustenia sťažovateľa zo služobného pomeru príslušníka PZ došlo k porušeniu jeho základného práva a to základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a základného práva na spravodlivé súdne konanie (the right to a fair trial) vyplývajúce z čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.“

Rozhodnutie Ministerstva vnútra SR č. p.: SPC-694/1-2002 zo dňa 17. 12. 2003 a rozhodnutie Ministerstva vnútra SR č. p.: KM-34/PK-04 zo dňa 18. 03. 2004 sa zrušujú.“

II.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 ústavy od 1. januára 2002 oprávnený konať o sťažnostiach, ktorými fyzické osoby alebo právnické osoby namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd upravených v ústave, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv alebo slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie ústavný súd nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným a zjavne neopodstatnené návrhy môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti namietol porušenie svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom a rozhodnutím ministra vnútra sp. zn. SPC-694/1-2002 zo 17. decembra 2003, ktorým zamietol návrh sťažovateľa na obnovu konania vo veci jeho prepustenia zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru, a rozhodnutím ministra vnútra sp. zn. KM-34/PK-04 z 18. marca 2004, ktorým ako nedôvodný zamietol rozklad sťažovateľa podaný proti rozhodnutiu sp. zn. SPC-694/1-2002 zo 17. decembra 2003 a uvedené rozhodnutie potvrdil.

Ako vyplýva z citovaného článku 127 ods. 1 ústavy a zo stabilnej judikatúry ústavného súdu, právomoc ústavného súdu je daná iba vtedy, ak o ochrane základných práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Právomoc ústavného súdu je preto v týchto prípadoch subsidiárna.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa § 248 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších prepisov (ďalej len „zákon o štátnej službe príslušníkov“): „Policajt môže podať na súde návrh na preskúmanie právoplatného rozhodnutia vydaného nadriadeným.“ Z dôkazov, ktoré sťažovateľ predložil ústavnému súdu, vyplýva, že nevyužil možnosť súdneho preskúmania právoplatného rozhodnutia priznaného zákonom o štátnej službe príslušníkov vo veci prepustenia zo služobného pomeru. Vo veci podal sťažovateľ mimoriadny opravný prostriedok, a to návrh na obnovu konania, ktorú minister vnútra nepovolil, ako aj rozklad proti rozhodnutiu o nepovolení obnovy konania, ktorý minister vnútra zamietol a rozhodnutie potvrdil.

Ústavný súd skonštatoval, že sťažovateľ mal v danom prípade na ochranu označených práv právny prostriedok, o ktorom by rozhodoval Najvyšší súd Slovenskej republiky (ako sa to uvádza aj v rozhodnutí o návrhu na obnovu konania vo veci jeho prepustenia zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru), t. j. mohol využiť tento prostriedok súdnej ochrany. Z obsahu sťažnosti vyplynulo, že sťažovateľ nevyužil tento prostriedok, ale pokúsil sa ho nahradiť najprv návrhom na obnovu konania a potom sťažnosťou podanou ústavnému súdu. Takýto postup však vylučuje princíp subsidiarity právomoci ústavného súdu podľa čl. 127 ods. 1 i. f. ústavy a § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd vychádzajúc z čl. 127 ods. 1 ústavy, § 49 a § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť sťažovateľa odmietol už pri jej predbežnom prerokovaní pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. decembra 2004